

Šy-li spěwał,
Pitnje džělat,
Stromja cze
Šwójbnj statot,
A twój šwjatot
Šradny je.

Ša staw špróznj
Naposj móznj
Dubošć ma;
Bóh pať šwěrnj
Pšes špať měrnj
Čzeršwosć da.

Nječ ty spěwałš,
Šwěrnje džělaš
Wšědne dnj;
Džer pať šwjaty,
Dušči daty,
Wotpoczj ty.

Š njebeš mana
Nječ czi šmana
Žiwnošć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotšerw cze!

F.

Šerške njedželske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjez knižiczišczerńi w Budyščinje a je tam ja šchwórtlětnu pšedpłatu 40 np. došćaz.

24. njedžela po šwj. Trojizj.

Galat. 6, 7—9.

„Ščtož cžłowjeť šyje, to budže wón tež žnjecź!“

Luby cžitarjo! Tvoja najwjěšča starošć w tutym žiwjenju ma być, šo mohł junu tež šobu žnjecź bjes pšesćaz. Wšě tвое myšle, prózowanja a modlitwy dyrbja šo na tónle twój wotšynjeny kónž šłowacź. Tola jeli chzešć jón w šwojim cžasu dozpicź, dha mašć šo pšede wšěm wo prawy wušyw staracź, pšetoz ščtož cžłowjeť šyje, to budže wón tež žnjecź! Ščtož na šwoje cžěło šyje, budže wot cžěła škaženje žnjecź; ščtož pať na ducha šyje, budže wot ducha wěcne žiwjenje žnjecź.

Šdžež šo wo wušywanju rěczi, dyrbimy tež na šymjo a na rolu myšlicź. Wohladajmy po našchim tekšće najprjedy na hubjene šymjo a na hubjenu rolu!

Šymjo, kotrež ty, luby cžitarjo, na šemi roššywašć, šu tвое myšle, tвое požadanja, tвое modlitwy, tвое šłowa, tвое škutki. Jeli šo wšcho tвое požadanje jow delkach na šemi wostawa, šdžež šo wono jeno wjerezi wokolo pjenes a wobšedženstwa, wokolo cžesće pšed šwětom, wokolo wješela a lóšhta, i jenym šłowom, wokolo šemšeho cžělneho derjehicza, dha je to hubjene šymjo. Wščitke lohšomšlne, njeczište, šelharne, ludarške a hanjerške šłowa šu hubjene šymjo, šymjo cžetnjow a wóštom. Wšě škutki, kiž nješju i Boha a i Bozej cžesći cžinjene, šu hubjene šymjo.

A ščto je nětko ta hubjena rola, na kotruž wščitko tajtele šymjo wušywašć? To je tвое cžěło. Ty mašć w šebi džěleneho cžłowjeka: cžłowjeka Božeho a cžłowjeka šwětneho abo cžělneho. Šdž šo ty i myšlemi šamoprawdošće, hordošće, wjeczenja helczič a nad wobrašami šwojeho hrěšneho lóšhta wješelič, dha pada tвое šymjo na cžěło, kotrež ma nad tym šwoje špodobanje. Cžěło šo w tebi šmėje pšči poradženej ži, pšči njepózcžiwym žorcze, pšči wótrym a njelubošcžiwym šudženju bližšeho. Twój cžělny cžłowjeť wyšta, šdž šu šwoju šlu radu wuwjedł a šdž je šo czi twój hrěč poradził. Š teho wěšć, šo šu na cžěło šyl; pšetoz kóžde pšehrěščenje je wušyw na šame tвое cžěło.

Kóždy tajki wušyw pať je tež wušměščenje Bože. Ty šu Bože džěczo, ale na šwět a cžěło powěšesć šwoju wutrobu. Š tym wušměščuješć šwoje njebešte šempšindženje a cžeršć tež šmėch se šwojim Wótzom w njebeščach. Tola njemol šo, Bóh šo njeda ša šmėch mēcź! Ščtož šyješć, to žnješć. Twój hrěč šo na pošledku pšecziwo tebi šamemu wobroczi. Š cžimž šu hrěšćil, i tym šu šhostany. Tola ša matym šudom, kotryž šo hižo w šnych ščěhwkach hrěča pošajuje, šroczi móznje Boži wulki šud! Tvoja wutroba bje pšczo šłabšcho po hnadže a ty wumrješć, přjedy hacž šu i wobrocženju pšišchol. Te žně šu tu, a tón šenjes cze žněje, kajtehož tebe namaka. Ty šu štwjelzo i hluchim šłošom; wón nima ničzo w tebi, ničzo ša šwoju bróžen. Te žně šu tu, a ty dyrbišć žnjecź. Ty šu na šwoje cžěło wušywał, nětč budžešć wot cžěła škaženje žnjecź.

Tebi bęchu bohate žně pschidželene a sřhowane; ale ty řy řo je řachodnym lóřhtom řpokojil, a nětko žněješ řa to węcžne řatamanřtvo. Mój řřchescžijano, tajki tola njednrbu twój kónž byčž? Duž wobrocžmy řo ř wopřřanju drugeho řiwjenja!

Řswjaty japořhtol řawol piřche dale: „Řchtož pař na ducha řyje, budže wot ducha řnjecž węcžne řiwjenje. Njednajež nam pař piřhi nařchim dobrym čžinjenju wuřtacž, piřchetož w řwójim čžařu budžemy tež řnjecž bješ piřchescžacž. Kotrej je nětko wuřnyw ř węcžnemu řiwjenju? Dobre dyrbymy čžinicz a to najpřjedy nutřřach w nař. Dobře čžiniřř, hdyž jako lube džęcžo Bože jeho řłowu wěrřř a řo wot jeho hnady čžahnyčž dawajř; hdyž mařř řwoje wjeřele nad tym Řnjęřom a řo nad jeho řłowom a nad jeho węcžnej radu twojeje řbóžnořčę řradujęř; hdyž řo wřřhędnje w čžichej ponižnořčę jemu podawajř a woprujęř; hdyž w horzej, wěrjazej modlitwje řwoju wutrobu piřchęd nim wřřhędnje wuřnypujęř; hdyž Božemu řłowu w twojim domje bydlicž dawajř a tule jędž duřche tež druhim pořřicžujęř; hdyž řwojemu bratrej, řiz je řo wot něřajřeho pada piřchęřwatačž dař, řařo horje pomhařř ř čžichim duchom; hdyž řčęřpliwje čžęřpiřř a řwój napořožęny řřchiz nořnyřř ř čžęřčę Božej; hdyž wřřhitko, řchtož čžiniřř řę řłowami a řę řřuffami, w mjenje řęřom Řhřyřta čžiniřř; hdyž na to myřřliřř, řchtož wěrne, řchtož čžęřne, řchtož prawe, řchtož póžčęwne, řchtož lubořne, řchtož řřwalobne je. To wřřhitko je řřchescžijanowy wuřnyw.

Řchtož je ř Boha, to řo tež ř Bohu wróčęzi. Boža wutroba a Boža rada je to polo, do kotrehož řwoje řnyjęřřka wuřnywajř. To je najřřařniřřa a najpřłodniřřa rola, řiz řo jeno namafacz hodži. Wjeřele je hižom piřhi řyčžu. Džęcžo Bože řo řraduje wřřhitkeho řwojeho řiwjenja. W řwójim čžařu pař jemu ř jeho wuřnywow řřařne přłody řęřřhadžęju; piřchetož Bóh jim tycže a řřořčęnje dawa. Duž njewuřřawaj a řčęřpliwje čžakaj. Myřřl řębi na žně. Twój Bóh čže řnjecž. Ty dyrbiřř polny řłóřř byčž. Ty pař dyrbiřř tež řnjecž. Řchtož řy wěrř, řchtož řy řo modřil, řchtož řy dobreho čžinil, to wřřhitko je tebi twój Bóh w njębjęřřach řřhowal. D to budža žně, hdyž pořřledni řróčž polne wodaczę wřřhitřřch řwojřřch hřęřchom dořřtanjemy; hdyž řwoju řřaru womařřanu drařtu na węcžnje wotpořožimy; hdyž řyřle řnamjo Bože řařo řařřřchimmjemy; hdyž řyřly męř Boži nařche duřche napjelni; hdyž teho Řnjęřa wohladamy, řajřiz je; hdyž budže řbóžnořčę wřřhitřřch řbóžnyřřch tež nam data! A to budža žně bješ piřchescžacž a!

Duž wuřwol řębi, luby čžitarjo, hacž čžeřř na čžęlo řyčž a řřaženje řnjecž, abo hacž čžeřř na ducha řyčž a węcžne řiwjenje řnjecž. Boh čži pomhaj a rořřwęcž čže řę řwójim řwřjatyř Duchom, řo prawje a twjerdže wuřwolřřř.

Řamjen.

Dasch řo duřej bješ modlitwy pominnęž?

Řřchęřupž Řähnel w Annabergu da piřhi piřřibřizowanju řnyjęřčę hiřčęčę junu wřřhitřřim řwójim džęcžom ř řnyjęřřnemu řóžej piřřinęčž a džęřche ř nim: Junu w řwójřřch mlodnyř řęřach čžinjach piřchęřupřře pučžowanje. Mój wóř dyrbjęřře řřwřlčęřčęřku řtejo wuřřacž, čžęhož dla ja do řyřřwje, w kotrejž bę řunje Boža řřužřa, řařřupřřch. Duchowny řęčęřře řunje wo řbóžnořčę a řohnowanjju modlitwy, a wopřjetowajřę wjazy řróčž řłowa: Džęř bješ modlitwy je džęř bješ řohnowanja! Wot teho čžařa řęmi tute řłowa wjazy ř wutroby njęřřřřinđęčę. Řřřjędž přóžny a řřachoręčžow řwojeho pořđžřřřchęho řiwjenja řnyř řřonil, řo jenož ř modlitwy prawny řnutřřkowny męř a wjeřęlořčę, wutrobitořčę a

móž, řohnowanje a tycže na nařche řłowa a řřuffi wuřřhadža. Modlitwa njedawa pař jenož prawu móž a wutrobitořčę w řiwjenju, ale tež we wumřjęčžu. Piřchetož Bóh, ř kotremuž mój duch něřř přóřđže, je mi piřchęř modlitwu hižo dawno luby blřřřřřnaty piřchęčęř, kotrehož wobřicžo řnyř wřřhędnje w řřaboręčę čžęřa pýřal a nětko řo řřjędža mješ boloręčęmi řnyjęřčę wulžy wjeřęřu, řo něřř řřonęčęnje tute lube, řař huřřto pýřřane wobřicžo bóřřny w duchu namafam a wohladam. Něřřkole, hdyž ja na piřchęřo ř tuteho řwęřta a wot wař, mój luby, přóřđdu, njęřřem wam ničžo řřařniřřchęho řawořřajęčž, hacž napominanje ř modřenju, piřchetož ř modlitwu a w modlitwje macžę wřřhitko, řchtož móžęčę řębi řa čžař a węcžnořčę droheho řřadacz! — Mój Božo a mój Řnjęřę, ty řy mje přjedy lubowal, a ja řnyř čže tež we wřřhitřřch řwójřřch řřaboręčęch a hřęřchach lubowal. Daj mi hiřčęčę junu, přjedy hacž wot tudy přóřđdu, wot wřřhitřřch řwójřřch a w řich mjenje te řłowa přajęčž: „Řa a mój dom čžęmy temu Řnjęřę řřužicž!“ Daj ty jo hiřčęčę na pořřlednim řřonęčęnjju moju modlitwu byčž, řo by řřłóřřte mjeno řęřřřřowę a jeho Bóřřřa móž řęnje ř wutrobow a wot hubow mojřřch džęcži a džęcžidžęcži řo njęřřadřřlo! Daj ty w tutym domje pořřbęňjęne ruzy a wutroby w modlitwje ř tebi wřřhędnje a piřchęřo, a ęřřny ř piřřipowjędanju twojeje čžęřčę. Potom budžęřř ty Bóh mojřřch a woni budža twój lud!

Řłola teho Řnjęřa je pomoz a twoje póžohnowanje na twojim ludu! Řř. 3, 6.

Čwař na Boha!

Čwař, o moja duřřa,
Čwař na Boha!
Węřa jemu řřuřřa,
Pomoz řa wřřchęř ma.
Budž bješ řřachy,
Řanję řęřřhadža;
Řo řnyřę čže wita
Řřařnořčę nalęcžę.
Hdyž wřřchor duje,
Řřchiz nařřawę,
Dha čže wobarnuje
Móž Řnjęřowę.

Čwař, o moja duřřa,
Čwař na Boha!
Węřa jemu řřuřřa,
Pomoz řa wřřchęř ma.
Řřwęř rořřwalčę,
Ř nami Wjęřřřřny je;
Wjęřřřa dnžřli Bóh Řnjęř
Řuřa njębudže.
D węcžna řwęřa,
Řřřřit we nuřřy,
Pomhaj, hdyž je węřa,
Ty řwęřny řy!

F.

Pučžowanje po Božim piřmję

abo

řajřle myřřle nadeňđęřch, Bože řłowo čžitajo.

Řodawa řwęřny čžitar „Pomhaj Bóh-a“.

1. řniři Mójřřařowę, 45. řřaw.

(Póřřacžowanje.)

6. Piřchetož dvě řęcę halle řtej, řo je drohota byla w řřaju; a je hiřčęčę přęčž řęř, w kotřřchž řo njębudže woracz ani řnjecž. Ř dotalneję nuřřy móžęčę řpóřřnacž, řo by bješę Božęje wóřębitęje pomozny po wami bylo; wny byřřčęčę wřřhitzy dyrbjęřli hłoda wumřjęčž.

7. Alle Bóh je řpóžčęwřřřch, řo řčę mje piřchęřřali, pomoz piřřihotowal; řwólizy do teho je mje přjedy wař řęmi přóřđal, řo by wař wuřřhowal na řęmi w powřřhitřřkownej a njęřřřęřřawazej nuřřy, hdyž budža druřřy řahubicž; ale wařřę řiwjenje je wumohl piřchęř wulřę wumóžęnje; řyřle wóřębitęčę je wřřcho řařřadowal, hładajzy na wař, dořęřř řčę wny jeho wuřřwolęny narod na řęmi, kotřřž čžnyřřę řyřle wóřębitęčę wuřřhowacz.

koje datlowe palmy, tamariski a akazije wogrijedž pusciziny. Hdžež bē městno trochu kryte, tam fmy fastali. Kolo wokolo nascheho rjaneho a dosčz wulkeho stana, do kotrehož bēchmy nasche brēmjenja s zyrobu sestajeli, bēchu febi Beduinojo fwoje lēhwo postajili. Někotre wohnje bēchu sapalene, pōdla ležachu wjelbludžaze fedla, mēchi t pizy, tež někotre wjelbludy, kotrež žerichu. K wohnjam ješhdachu so beduinojo. Bēšche to rjany napohlad! Šaknje a wyžozy šapachu plomjenja, daloko roššchěrjachu šwētloščz a ščžen. Bēšche to kuslariški wobras wogrijedž čžemneje nozy. Pōdla bēdžachu fynojo s pusciziny s hlōdnobrunymi barbami, kotrež so s wohnjowym šwētłom jasnjachu, wošebje hdyž jagne, husto dosčz zyle bēle drašty jich kryjachu. Woni febi bašnicški bajachu abo so tež mjes šobu wadžachu. Nětko postanje „šchah“, so by wječorne modlitwy wuspēwał. Šjenje klineži jeho hluboki hlōš do čžišchiny. Wošebita modlitwa powyšchi tež jeje sacžišchčz: hacž so wōn wola t Allahowemu mjenu, pak fleczo, pak stejo, pak šašo s čžolom so semje dōtlajo, hacž wōn džewjecz a džewjecz džekacž mjena šwojeho Boha, kōžde někotre ras, šhwali so klineži, jato by nekajki špēw s hlōwy pschednoschowal, štajnje sacžujelch, so je to džēcžaza a prawdžita pobožnosčz. Mny šlyšchimy, so so modli:

„Šhwalicž ma so Allah, knjes wschitkich štworjenjom,
Wōn šmili so nade wschitkimi,
Wōn wobjimuje wschitkich,
Wōn pschifhadžuje na šudny džēn!
Modlimy so t tebi a wołamy so wo pomoc t tebi;
Wjedž naš po prawych šchčžčžkach,
So šchčžčžkach tajkich, kajtež so tebi špodobaju,
Kotrež njesbudža twōj hnēm,
Tola niz po šchčžčžkach tajkich, kotrež šhodža w bludže!“

Šortnime rēcze rēcžachu so wospjet pschi wječornym pošedženju; kaž je so mi šdalo, wukhadžachu tajke wot Beduinskich hōlžow; bēchu to wješeli, džatowni pacholjo; s nimi mējachmy někotryžkuli žort a wješele, a dyš a dyš dosta so jim ša pomoc poprjanz abo nekajki pjenješ. Bēšche hara a wołažza ras pschewulka, šakachmy jim mēr, a hnydom wonēmichu wschitzy. Mjes tutej Beduinskij čžrjōdu a pschi jich wjelbludach wušnychmy pošdžišcho — w prjedawšchich čžakach bychmy to ša šōn mēli — a wuspachmy so pod hōłym, s Božimi hwēšdami pokrntym, špodžiwuje jagnym južnym njebjom runje šaf derje, kaž hewal na žušym mēitnje.

Wšchichodne dny pschinyšchchu nam jenož malo šajimaweho: še wschēdneje pusciziny pošbēžechu so jenož porēdko pēškowe hōrki, halke s daloka widžachmy wyschische hory.

S wjetšcha fmy wschēdnje 11 hodžinow na wjelbludowym šhribjecze fedželi; horzota bē čžasto tyšchna, jēchanje pak njebē napinaze. Wjelblud zyle štajnje štupa, ty drje so pschi jeho pschestupowanju šobu kolebašch, tola so by pōdla trašch šthoril, kaž na morju, hdyž wētr še žōlmami kōdž na morju koleba, to so njeje štalo. Wjelbludy štawaju a lēhaju so zyle pomalu, hdyž Beduin licži: jedyn, dwaj, šti po šwojich šyntach. Nasche škocžata — njebēchu to tamne lohke a špēšchne jēšdne wjelbludy, ale, dokelž dyrbjachmy jim s džēla naschu pucžowanšku nadobu na šhribjety šklasčz, mējachmy wjelbludy ša pschenošchowanja — bēchu šedłowane je šedłom, kotrež bē přēdku a šadny powyšschschene wyschische dyžli dōn. Tu bēchu plaschče a wodžecža, brēmjenja s nadobu a šame nasche matrazh pschipašane. Šorjeka šedžachmy zyle derje, hjes štracha; hacž dele na šemju bē nēhdže dwaj metraj; to pak bē derje, šaf nječžujachmy horzotu, kotraž s pschēhrēteje šemje šapasche. Šaf mōžesch šedžecž, kaž so čži špodoba; šedžišch kaž kōždy jēšdny na šonju, abo kaž žōnšta hdyž jēcha pak na prawej, pak na lēwej štronje s nohomaj, pak mōžesch jenu nohu wjelbludej na šchiju položicž.

Pēšchi džēchu pōdla šwojich škocžatow Beduinojo, nimale štajnje špēwajo hjes wscheho wotmēnjenja, kaž so do štajnje jenajšewe pusciziny hodži. Beduinojo bēchu rjenje šrosčženi ludžo šrēnjeje wulkosčze, s wjetšcha šarschi dyžli 30 lēt, šarschi dyžli 50 lēt bēšche jenož jich šchah. Wēštu štarobu njemōža tebi ani hōlžy šdžēlicž. Šlacžorā brune mjeswocža šu drje nimale štajnje s brodu wēnzowane. Šłowa je zyle wottšihana jenož jenicžla šudžerawka nima so wottšihacž, dokelž budže po jich wērje ša nju Muhamed šwojich wucžobnikow w paradisu poššobacž. Beduinstka drašta je zyle jednora. Woni šhodža jenož w rubjanej šošchli, kotraž je s dōłštyh šožanym pašom wokolo šjedrow špašana, w šchēryh tarbušchu, kotruž čžapku někotři tež „šes“ mjenuja, a s pōdušchom pod nohomaj; do pašu maja šatrony, wulki nōž abo mjecž a trubku štyłanu;

pōdla teho maja hišchče pschipašany tobatowny mēšch a někotři te šjēlbu, s džēla nowocžaknu, s džēla šastaršku. Šso wē, jich duchowna wobdarjenosčz njeje pschewulka, hdyž rēcža, dha powjedaju jenož wo šwojej šašlužbje na pucžowanjach, wo šwojich wjelbludach, wo šwojich pašwach a wo podobnych wēzach; so jedyn s nich pōdla arabškeje rēcže tež hrjēšku abo, kaž mōj wjednik, tež nēšchto s Štalschčžiny šrosčumi, je wulzy wurjadny pad, a pschi tym maja tola šwoje žiwe dny wobšhad s mnichami, hrjēšku rēcž rēcžazyhi.

(Šotracžowanje.)

Wschelake s bliska a s daloka.

S Kalez. Njedželu, 26. okt., je nascheho noweho knjesa šararja Šana Šōlcža knjes wyschichi šyrkwiny radžicžel Meier rano we 8 hodžinach na nēmškim šemschenju, a na to knjes šarar Ššyrkorā-Minakaški, kotryž je tu duchowne šastojništvo w čžaku njewobšadženja šastawal, w šerbškej Božej šlužbje šwjedženšzy do noweho šastojništwa šapolašal. Knjesa šararja do kōždeje Božej šlužby knjes wyschichi šyrkwiny radžicžel a šyrkwini pschedštejicžerjo dowjedžechu, a wōn mēšesche na nēmškim, kaž tež na šerbškim šemschenju jara rjane šastupne přēdowanje. Wošadni bēchu ša šōnle šwjedženški džēn šyrkej na najrjēšcho s wēnzami wupyšchili. Někotre s nich mējachu šerbške napišma, kaž na pschiklad wēnz na woltarju: „Šōjčze še mni wschitzy, šiz šče šprōžni a wobčžženi, ja čžu waš wosšchewicž.“ Na klēžy bē napišmo widžecž: „Knježe, šdžerž nam Šwoje šwjate šłowo!“ Wysche knjesa šararja wipašche wēnz s napišmom: „Šōn Knjes pošohnuj šebje s Žiona!“ a dale „Bože šłowo je prawa wucžba.“ Šele napišma bē šašo jedyn šobustaw šerbškeho šowaršstwa „Šipy“ jara rjenje napišal. Šōh luby Knjes pak čžyž dacž, so bychu so wschē te šłowa, kotrež šu so rēcžale, nad nowym knjesom šararjom a wošadu dopjelniše.

S Kalez. Nasch wjelešaklužbny a po zylej Šakeczanskej wošadže šubowaný dotalny šarar em. Šōlcž, kotryž je so po 41 lētnym šwērym a šohnowanym šastojniškim škutkowanjju na wotpočžinš podal, je niz jenož wot prusšeho, ale nětko tež hišchče wot šakšeho knježerstwa džak a pschipošnacze dostal. Šandženu njedželu je knjes wyschichi šyrkwinski radžicžel Meier knjesej šararjej em. Šōlcžej w pschitomnosčži jeho šyna, nascheho nēčžišcheho knjesa šararja Šōlcža mlōdšcheho, knjesa šararja Ššyrkorā-Minakaškeho a šyrkwinského přjōdštejicžstwa rycžerški šchizž Šlbrechtškeho rjada na šwjatocžne waschnje pschepodol. Šōh čžyž špožčicž, so by nasch prjedawšchi knjes šarar šole wyšoke wušnamjenjenje hišchče dolhe lēta w šwojej nēčžišchej štrowoščži a čžerstwosčži nošyl!

— Nowonatwarjēny Wjelecžanski Boži dom so pschichodnu pōndželu pošwjecži. Pošwjecženje šmēje knjes šuperintendent Šhēžor s Šadeberga a přēdowanje wošadny šarar knjes dr. Šencž. Wošada so na pošwjecženje hotuje. Šlowy Boži dom budže jedyn s najrjēšchich Božich domow nascheje šerbškeje Šužizy.

— W Šodžiju šmēje so njedželu a ša tydžen pruhu přēdowanje teju knjesow, kotrejuž je konsistorštwo jato kollaturštwo šyrkwinskemu pschedštejicžerstwu porucžilo.

— Ššerbška protyka wot knjesa šararja Šschizžana wustojnje špišana, je šašo wušchla a pola knjesa Ššmolerja a we wschēch pschedawašnjach „Ššerbškich Šlowin“ dostacž. Šubi Ššerbška šupcže febi šerbšku protyku, do šerbškeho doma šlujcha ššerbška protyka.

— W bližšchim čžaku wuńdže bibliški pucžnik na lēto 1903, kotryž je knjes šarar Ššatel-Šucžinjanški šestajal. Ššobustawy knihowneho šowaršstwa doštanu šōn darmo, ale tež drušy mōža febi šōn, šiz šłowo šwjateho pišma na kōždy džēn poščicžuje, pola knjesow duchownych ša 10 np. šupicž.

— Knjes šejmski šapōšlanž Ššmola je, kaž s wobžarowanjom šlyšchimy, šwoje pōšplanštwo šložil.

— Ššal Šurij Šakški je w šandžēnym tydženju w Šipsku šwōj přēni ššalowski wopyt čžinil. Wōn bē wot Šipsčžanskeho wobydleštwa najšrašnišcho powitany. Šo je šwēcženje, šakšu wulku luboščž je febi ššal Šurij w ššōtkim čžaku šwojeho ššalowanja hižo došyl.

Ššospominanju.

Ššerjedž bohastwa a šhudobny je najšēšche žiwjenje.